

Számvetés

[2013. április]

nem vagy egy József Attila mondták
kegyetlenek voltak és lusták
leszállni hozzám

pedig alatt is menny van
csak nem tudják
az átváltozások ott is zajlanak
s ha nem is hallszik a
madarak surrogása
vannak álmok

a világ ott is épül
s hogy milyen lesz végül
lent dől el

a fekete mennyben
a levegőtlenben
a sárban
a föld szagában
igaz
a József Attilák
a fenti világot bírják
egészen a sinekig jutnak
fiai ők a vonatoknak
is

de azután?
azután marad a lenn
nem cserélünk
nem várunk
az életünk a halálunk
verset sem írunk
nem prédikálunk
nincs más dolgunk
nevetve várunk

az őszbe tekerve élek
valaki valamikor
észrevétlenül becsomagolt
nincs csomó – megoldható
nincs lakat – kinyitható
csak valahol a végét
(a cernáét, a tekerékét)
kellene megtalálni lelni
s aztán mehetnénk bele
a télbe
„az évszakok változó miserendjébe”
(mint mondták nekem egykoron)
azt hittem te látod
megtalálod
kibontod
s kapsz velem egy egész világot

tévedtem
létállapot ez nálam
(akár a hervadó ősz)
a szemem mélyén nem lakik semmi
kék kékcse
(ki hinné hogy ezek falunevek)
erre járok
ha fékez a vonat
várok
s ha majd intenek nekem is
kiszállok

Kategoria: vers, próza
Denumire autor: Tamás Tímea

Látó Szépirodalmi Folyóirat